

**ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟ
ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ – ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ**

Αριθμός 4113	Παρασκευή, 20 Μαρτίου 2009	1
---------------------	-----------------------------------	----------

Ο περί της Σύμβασης για το Πλαίσιο Προαγωγής της Ασφάλειας και της Υγείας στην Εργασία του 2006 (Κυρωτικός) Νόμος του 2009 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 1(III) του 2009

**ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΚΥΡΩΝΕΙ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΠΡΟΑΓΩΓΗΣ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ 2006 (ΣΥΜΒΑΣΗ ΑΡ.187)**

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Σύμβασης για το Πλαίσιο Προαγωγής της Ασφάλειας και της Υγείας στην Εργασία του 2006 (Κυρωτικός) Νόμος του 2009.
2. Στον παρόντα Νόμο, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια—
«Σύμβαση» σημαίνει τη Σύμβαση για το Πλαίσιο Προαγωγής της Ασφάλειας και της Υγείας στην Εργασία του 2006 (Σύμβαση Αρ. 187), την προσχώρηση στην οποία έχει εγκρίνει το Υπουργικό Συμβούλιο με την Απόφαση με Αριθμό 67.194 και ημερομηνία 14 Μαΐου 2008.
3. Η Σύμβαση, το κείμενο της οποίας, στο αγγλικό πρωτότυπο, εκτίθεται στο Μέρος Ι του Πίνακα και σε μετάφραση στην ελληνική, στο Μέρος ΙΙ του Πίνακα, με τον παρόντα Νόμο κυρούται:

Συνοπτικός
τίτλος.

Ερμηνεία.

Κύρωση
της Σύμβασης.
Πίνακας,
Μέρος Ι,
Μέρος ΙΙ.

Νοείται ότι, σε περίπτωση αντίθεσης των δύο κειμένων, υπερισχύει το κείμενο που εκτίθεται στο Μέρος Ι του Πίνακα.

Πίνακας,
Μέρος Ι.

ΠΙΝΑΚΑΣ

(άρθρο 3)

ΜΕΡΟΣ Ι

PROMOTIONAL FRAMEWORK FOR OCCUPATIONAL
SAFETY AND HEALTH CONVENTION, 2006

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Ninety-fifth Session on 31 May 2006,

Recognizing the global magnitude of occupational injuries, diseases and deaths, and the need for further action to reduce them, and

Recalling that the protection of workers against sickness, disease and injury arising out of employment is among the objectives of the International Labour Organization as set out in its Constitution, and

Recognizing that occupational injuries, diseases and deaths have a negative effect on productivity and on economic and social development, and

Noting paragraph III(g) of the Declaration of Philadelphia, which provides that the International Labour Organization has the solemn obligation to further among the nations of the world programmes which will achieve adequate protection for the life and health of workers in all occupations, and

Mindful of the ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work and its Follow-Up, 1998, and

Noting the Occupational Safety and Health Convention, 1981 (No. 155), the Occupational Safety and Health Recommendation, 1981 (No. 164), and other instruments of the International Labour Organization relevant to the promotional framework for occupational safety and health, and

Recalling that the promotion of occupational safety and health is part of the International Labour Organization's agenda of decent work for all, and

Recalling the Conclusions concerning ILO standards-related activities in the area of occupational safety and health - a global strategy, adopted by the International Labour Conference at its 91st Session (2003), in particular relating to ensuring that priority be given to occupational safety and health in national agendas, and

Stressing the importance of the continuous promotion of a national preventative safety and health culture, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to occupational safety and health, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention;

adopts this fifteenth day of June of the year two thousand and six the following Convention, which may be cited as the Promotional Framework for Occupational Safety and Health Convention, 2006.

I. DEFINITIONS

Article 1

For the purpose of this Convention:

(a) the term national policy refers to the national policy on occupational safety and health and the working environment developed in accordance with the principles of Article 4 of the Occupational Safety and Health Convention, 1981 (No. 155);

(b) the term national system for occupational safety and health or national system refers to the infrastructure which provides the main framework for implementing the national policy and national programmes on occupational safety and health;

(c) the term national programme on occupational safety and health or national programme refers to any national programme that includes objectives to be achieved in a predetermined time frame, priorities and means of action formulated to improve occupational safety and health, and means to assess progress;

(d) the term a national preventative safety and health culture refers to a culture in which the right to a safe and healthy working environment is respected at all levels, where

government, employers and workers actively participate in securing a safe and healthy working environment through a system of defined rights, responsibilities and duties, and where the principle of prevention is accorded the highest priority.

II. OBJECTIVE

Article 2

1. Each Member which ratifies this Convention shall promote continuous improvement of occupational safety and health to prevent occupational injuries, diseases and deaths, by the development, in consultation with the most representative organizations of employers and workers, of a national policy, national system and national programme.
2. Each Member shall take active steps towards achieving progressively a safe and healthy working environment through a national system and national programmes on occupational safety and health by taking into account the principles set out in instruments of the International Labour Organization (ILO) relevant to the promotional framework for occupational safety and health.
3. Each Member, in consultation with the most representative organizations of employers and workers, shall periodically consider what measures could be taken to ratify relevant occupational safety and health Conventions of the ILO.

III. NATIONAL POLICY

Article 3

1. Each Member shall promote a safe and healthy working environment by formulating a national policy.
2. Each Member shall promote and advance, at all relevant levels, the right of workers to a safe and healthy working environment.
3. In formulating its national policy, each Member, in light of national conditions and practice and in consultation with the most representative organizations of employers and workers, shall promote basic principles such as assessing occupational risks or hazards; combating occupational risks or hazards at source; and developing a national preventative safety and health culture that includes information, consultation and training.

IV. NATIONAL SYSTEM

Article 4

1. Each Member shall establish, maintain, progressively develop and periodically review a national system for occupational safety and health, in consultation with the most representative organizations of employers and workers.

2. The national system for occupational safety and health shall include among others:

(a) laws and regulations, collective agreements where appropriate, and any other relevant instruments on occupational safety and health;

(b) an authority or body, or authorities or bodies, responsible for occupational safety and health, designated in accordance with national law and practice;

(c) mechanisms for ensuring compliance with national laws and regulations, including systems of inspection; and

(d) arrangements to promote, at the level of the undertaking, cooperation between management, workers and their representatives as an essential element of workplace-related prevention measures.

3. The national system for occupational safety and health shall include, where appropriate:

(a) a national tripartite advisory body, or bodies, addressing occupational safety and health issues;

(b) information and advisory services on occupational safety and health;

(c) the provision of occupational safety and health training;

(d) occupational health services in accordance with national law and practice;

(e) research on occupational safety and health;

(f) a mechanism for the collection and analysis of data on occupational injuries and diseases, taking into account relevant ILO instruments;

(g) provisions for collaboration with relevant insurance or social security schemes covering occupational injuries and diseases; and

(h) support mechanisms for a progressive improvement of occupational safety and health conditions in micro-enterprises, in small and medium-sized enterprises and in the informal economy.

V. NATIONAL PROGRAMME

Article 5

1. Each Member shall formulate, implement, monitor, evaluate and periodically review a national programme on occupational safety and health in consultation with the most representative organizations of employers and workers.

2. The national programme shall:

(a) promote the development of a national preventative safety and health culture;

(b) contribute to the protection of workers by eliminating or minimizing, so far as is reasonably practicable, work-related hazards and risks, in accordance with national law and practice, in order to prevent occupational injuries, diseases and deaths and promote safety and health in the workplace;

(c) be formulated and reviewed on the basis of analysis of the national situation regarding occupational safety and health, including analysis of the national system for occupational safety and health;

(d) include objectives, targets and indicators of progress; and

(e) be supported, where possible, by other complementary national programmes and plans which will assist in achieving progressively a safe and healthy working environment.

3. The national programme shall be widely publicized and, to the extent possible, endorsed and launched by the highest national authorities.

VI. FINAL PROVISIONS

Article 6

This Convention does not revise any international labour Conventions or Recommendations.

Article 7

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 8

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered with the Director-General of the International Labour Office.
2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.
3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification is registered.

Article 9

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.
2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention within the first year of each new period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 10

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications and denunciations that have been communicated by the Members of the Organization.

2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the second ratification that has been communicated, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention will come into force.

Article 11

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and denunciations that have been registered.

Article 12

At such times as it may consider necessary, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision.

Article 13

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention, then, unless the new Convention otherwise provides:

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 9 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force, this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 14

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

ΜΕΡΟΣ II**ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΠΡΟΑΓΩΓΗΣ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ 2006**

Η Γενική Συνδιάσκεψη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας,

Η οποία συνήλθε στη Γενεύη από το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας στις 31 Μαΐου 2006, στην 95^η Σύνοδό της,

Αναγνωρίζοντας την έκταση σε παγκόσμιο επίπεδο των τραυματισμών, ασθενειών και θανάτων κατά την εργασία και την ανάγκη περαιτέρω δράσης για τη μείωσή τους, και

Ανακαλώντας το γεγονός ότι η προστασία των εργαζομένων εναντίον των γενικών ή επαγγελματικών ασθενειών και των ατυχημάτων που οφείλονται στην εργασία, αποτελεί ένα από τους στόχους της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας όπως ορίζονται στο Καταστατικό της, και

Αναγνωρίζοντας ότι οι τραυματισμοί, οι επαγγελματικές ασθένειες και οι θάνατοι κατά την εργασία βλάπτουν την παραγωγικότητα και την οικονομική, κοινωνική ανάπτυξη, και

Σημειώνοντας την παράγραφο III (στ) της Διακήρυξης της Φιλαδέλφειας, που προβλέπει ότι η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας έχει την επίσημη υποχρέωση να προωθήσει την εφαρμογή μεταξύ των διαφόρων κρατών του κόσμου, προγραμμάτων βάσει των οποίων θα επιτευχθεί η κατάλληλη προστασία της ζωής και της υγείας των εργαζομένων σ' όλα τα επαγγέλματα, και

Λαμβάνοντας υπόψη τη Διακήρυξη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας σχετικά με τις Θεμελιώδεις Αρχές και τα Δικαιώματα στην Εργασία και τη συνέχειά της, 1998, και

Ανακαλώντας τη Σύμβαση (αρ. 155) για την Επαγγελματική Ασφάλεια και την Υγεία, 1981, και τη Σύσταση (αρ. 164) για την Επαγγελματική Ασφάλεια και την Υγεία, 1981 και τις άλλες διακυρήξεις της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας σχετικά με το πλαίσιο της προώθησης της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων, και

Ανακαλώντας το γεγονός ότι η προώθηση της επαγγελματικής ασφάλειας και της υγείας αποτελεί μέρος του προγράμματος της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, για μια αξιοπρεπή εργασία για όλους, και

Ανακαλώντας το γεγονός ότι τα συμπεράσματα όσον αφορά τις δραστηριότητες που σχετίζονται με τους κανόνες της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας στον τομέα της ασφάλειας και υγείας στην εργασία – μια παγκόσμια στρατηγική, που υιοθετήθηκαν από τη Διεθνή Συνδιάσκεψη Εργασίας στην 91η Σύνοδό της (2003), ιδιαίτερα όσον αφορά τη διασφάλιση ότι δίνεται προτεραιότητα στην ασφάλεια και την επαγγελματική υγεία σε εθνικό επίπεδο, και

Τονίζοντας τη σπουδαιότητα της συνεχούς προώθησης μιας εθνικής κουλτούρας πρόληψης σχετικά με την ασφάλεια και την υγεία, και

Έχοντας αποφασίσει να υιοθετήσουν διάφορες προτάσεις σχετικά με την επαγγελματική ασφάλεια και την υγεία, θέμα που αποτελεί το τέταρτο σημείο στην ημερήσια διάταξη της Συνόδου, και

Έχοντας αποφασίσει ότι αυτές οι προτάσεις θα πάρουν τη μορφή μιας διεθνούς Σύμβασης,

υιοθετεί, στις 15 Ιουνίου 2006, την παρακάτω Σύμβαση, η οποία θα ονομασθεί Σύμβαση για το Πλαίσιο Προαγωγής της Ασφάλειας και της Υγείας στην Εργασία του 2006.

I. ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Στο πλαίσιο της παρούσας Σύμβασης:

α) Ο όρος «εθνική πολιτική» αναφέρεται στην εθνική πολιτική σχετικά με την επαγγελματική ασφάλεια και υγεία και στο περιβάλλον εργασίας σύμφωνα με τις αρχές του Άρθρου 4 της Σύμβασης για την Επαγγελματική Ασφάλεια και την Υγεία, 1981 (αρ. 155).

β) Ο όρος «εθνικό σύστημα για την επαγγελματική ασφάλεια και υγεία» ή «εθνικό σύστημα» αναφέρεται στην υποδομή που αποτελεί το βασικό πλαίσιο για την εφαρμογή της εθνικής πολιτικής και των εθνικών προγραμμάτων για την επαγγελματική ασφάλεια και υγεία.

γ) ο όρος «εθνικό πρόγραμμα για την επαγγελματική ασφάλεια και υγεία» ή «εθνικό πρόγραμμα» αναφέρεται σε κάθε εθνικό πρόγραμμα που περιλαμβάνει στόχους που πρόκειται να επιτευχθούν σ' ένα προκαθορισμένο χρονικό πλαίσιο, προτεραιότητες και τα μέσα δράσης που θεσπίζονται για να βελτιωθεί η επαγγελματική ασφάλεια και υγεία, καθώς και τα μέσα για την αξιολόγηση της προόδου.

δ) Ο όρος «εθνική κουλτούρα πρόληψης για την ασφάλεια και την υγεία» αναφέρεται στην κουλτούρα με την οποία το δικαίωμα σ' ένα ασφαλές και υγιές εργασιακό περιβάλλον γίνεται σεβαστό σε όλα τα επίπεδα, όπου η Κυβέρνηση, οι εργοδότες και οι εργοδοτούμενοι συμμετέχουν ενεργά για να διασφαλίσουν ένα ασφαλές και υγιές εργασιακό περιβάλλον μέσω ενός συστήματος καθορισμένων δικαιωμάτων, ευθυνών και υποχρεώσεων, και όπου παρέχεται ύψιστη προτεραιότητα στην αρχή της πρόληψης.

II. ΣΤΟΧΟΣ

Άρθρο 2

1. Κάθε Μέλος που επικυρώνει την παρούσα Σύμβαση πρέπει να προωθήσει τη συνεχή

βελτίωση της επαγγελματικής ασφάλειας και υγείας για να αποτρέπονται τα εργατικά ατυχήματα, οι επαγγελματικές ασθένειες και οι θάνατοι, με την ανάπτυξη, μετά από διαβούλευση με τις πιο αντιπροσωπευτικές οργανώσεις των εργοδοτών και των εργοδοτούμενων, μιας εθνικής πολιτικής, ενός εθνικού συστήματος και ενός εθνικού προγράμματος.

2. Κάθε Μέλος πρέπει να λαμβάνει ενεργά μέτρα με σκοπό να επιτύχει προοδευτικά, ένα ασφαλές και υγιές περιβάλλον εργασίας, μέσω ενός εθνικού συστήματος και εθνικών προγραμμάτων επαγγελματικής ασφάλειας και υγείας, λαμβάνοντας υπόψη τις αρχές που καθορίζονται στις διακηρύξεις της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (ΔΟΕ), αναφορικά με το πλαίσιο προώθησης για την επαγγελματική ασφάλεια και υγεία.

3. Κάθε Μέλος πρέπει, μετά από διαβούλευση με τις πιο αντιπροσωπευτικές οργανώσεις των εργοδοτών και των εργοδοτούμενων, να λάβει υπόψη περιοδικά ποια μέτρα θα μπορούσαν να ληφθούν για να επικυρωθούν οι σχετικές με την επαγγελματική ασφάλεια και υγεία Συμβάσεις της ΔΟΕ.

III. ΕΘΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Άρθρο 3

1. Κάθε Μέλος πρέπει να προωθήσει ένα ασφαλές και υγιές περιβάλλον εργασίας, διαμορφώνοντας μια εθνική πολιτική.
2. Κάθε Μέλος πρέπει να προωθήσει και αναπτύξει σ' όλα τα σχετικά επίπεδα, το δικαίωμα των εργοδοτούμενων σ' ένα ασφαλές και υγιές περιβάλλον εργασίας.
3. Κατά τη διαμόρφωση της εθνικής του πολιτικής, το κάθε Μέλος, υπό το φως των εθνικών συνθηκών και πρακτικής και μετά από διαβουλεύσεις με τις πιο αντιπροσωπευτικές οργανώσεις των εργοδοτών και των εργοδοτούμενων, πρέπει να προωθήσει βασικές αρχές, όπως είναι η αξιολόγηση των επαγγελματικών κινδύνων, η ριζική καταπολέμηση των επαγγελματικών κινδύνων και η ανάπτυξη μιας εθνικής κουλτούρας πρόληψης για την ασφάλεια και την υγεία που περιλαμβάνει πληροφόρηση, διαβούλευση και εκπαίδευση.

IV. ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Άρθρο 4

1. Κάθε Μέλος πρέπει να θεσπίσει ένα εθνικό σύστημα επαγγελματικής ασφάλειας και υγείας, το οποίο να διατηρεί, να αναπτύσσει προοδευτικά και να αναθεωρεί περιοδικά, μετά από διαβουλεύσεις με τις πιο αντιπροσωπευτικές οργανώσεις των εργοδοτών και των εργοδοτούμενων.
2. Το εθνικό σύστημα επαγγελματικής ασφάλειας και υγείας πρέπει να περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων:
  - α) τους νόμους και κανονισμούς, τις συλλογικές συμβάσεις όπου απαιτείται, και οποιαδήποτε άλλα σχετικά μέσα για την επαγγελματική ασφάλεια και υγεία,

β) μια αρχή ή ένα σώμα, ή αρχές ή σώματα υπεύθυνα για την επαγγελματική ασφάλεια και υγεία, που ορίζονται σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και πρακτική,

γ) μηχανισμούς που διασφαλίζουν τη συμμόρφωση με τους εθνικούς νόμους και κανονισμούς, περιλαμβανομένων των συστημάτων επιθεώρησης, και

δ) διευθετήσεις για την προώθηση, στο επίπεδο της δραστηριότητας, της συνεργασίας μεταξύ της διεύθυνσης, των εργοδοτούμενων και των εκπροσώπων τους, ως απαραίτητο στοιχείο των μέτρων πρόληψης στο χώρο εργασίας.

3. Το εθνικό σύστημα για επαγγελματική ασφάλεια και υγεία θα πρέπει να περιλαμβάνει, όπου απαιτείται:

α) ένα εθνικό συμβουλευτικό τριμερές σώμα, ή σώματα, που επιλαμβάνονται των θεμάτων επαγγελματικής ασφάλειας και υγείας,

β) Πληροφόρηση και συμβουλευτικές υπηρεσίες για θέματα επαγγελματικής ασφάλειας και υγείας,

γ) πρόνοια για κατάρτιση στην επαγγελματική ασφάλεια και υγεία,

δ) υπηρεσίες επαγγελματικής υγείας σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και πρακτική,

ε) έρευνα στην επαγγελματική ασφάλεια και υγεία,

στ) ένα μηχανισμό συλλογής και ανάλυσης στοιχείων για τα εργατικά ατυχήματα και τις επαγγελματικές ασθένειες λαμβανομένων υπόψη των σχετικών διακηρύξεων της ΔΟΕ,

ζ) πρόνοιες για συνεργασία με σχετικά σχέδια ασφάλισης ή κοινωνικής ασφάλισης που καλύπτουν εργατικά ατυχήματα και επαγγελματικές ασθένειες, και

η) μηχανισμούς στήριξης για την προοδευτική βελτίωση των συνθηκών ασφάλειας και υγείας στις μικρο-επιχειρήσεις, στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και στην άτυπη οικονομία.

V. ΕΘΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Άρθρο 5

1. Κάθε Μέλος θα πρέπει να διαμορφώνει, εφαρμόζει, ελέγχει, αξιολογεί, και αναθεωρεί περιοδικά ένα εθνικό πρόγραμμα επαγγελματικής ασφάλειας και υγείας κατόπιν διαβούλευσης με τις πιο αντιπροσωπευτικές εργοδοτικές και εργατικές οργανώσεις.

2. Το εθνικό πρόγραμμα πρέπει να:

α) προωθεί την ανάπτυξη μιας κουλτούρας εθνικής πρόληψης σε θέματα ασφάλειας και υγείας,

β) συμβάλλει στην προστασία των εργοδοτούμενων εξαλείφοντας ή μειώνοντας στο ελάχιστο, καθόσον αυτό είναι ευλόγως εφικτό, τις πηγές κινδύνου και τους κινδύνους που συνδέονται με την εργασία, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και πρακτική με σκοπό την πρόληψη των εργατικών ατυχημάτων, των επαγγελματικών ασθενειών και των θανάτων και να προωθεί την ασφάλεια και την υγεία στο χώρο εργασίας.

γ) εκπονείται και επανεξετάζεται στη βάση ανάλυσης της εθνικής κατάστασης σε θέματα επαγγελματικής ασφάλειας και υγείας, περιλαμβανομένης της ανάλυσης του εθνικού συστήματος επαγγελματικής ασφάλειας και υγείας,

δ) περιλαμβάνει σκοπούς, στόχους και δείκτες προόδου, και

ε) υποστηρίζεται, όπου είναι δυνατόν, από άλλα συμπληρωματικά εθνικά προγράμματα και σχέδια με σκοπό την προοδευτική επίτευξη ασφαλούς και υγιούς περιβάλλοντος εργασίας.

3. Το εθνικό πρόγραμμα πρέπει να δημοσιοποιείται ευρέως και, όσο είναι δυνατόν, να προσυπογράφεται και να εξαγγέλλεται από τις εθνικές αρχές σε ανώτατο επίπεδο.

VI. ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 6

Η παρούσα Σύμβαση δεν αναθεωρεί καμιά διεθνή Σύμβαση ή Σύσταση εργασίας.

Άρθρο 7

Οι επίσημες επικυρώσεις της παρούσας Σύμβασης πρέπει να κοινοποιούνται στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας με σκοπό την καταχώρισή τους.

Άρθρο 8

1. Η παρούσα Σύμβαση είναι δεσμευτική μόνο για εκείνα τα Μέλη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας των οποίων οι επικυρώσεις έχουν καταχωρηθεί από το Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας.

2. Τίθεται σε ισχύ δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία κατά την οποία οι επικυρώσεις δύο Μελών έχουν καταχωρηθεί από το Γενικό Διευθυντή.

3. Ακολούθως, αυτή η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ για οποιοδήποτε Μέλος δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία καταχώρισης της επικύρωσής της.

Άρθρο 9

1. Κάθε Μέλος που έχει επικυρώσει την παρούσα Σύμβαση μπορεί να την αποκηρύξει μετά την εκπνοή δέκα ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της Σύμβασης, με πράξη που κοινοποιείται στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας με σκοπό την καταχώριση. Τέτοια αποκήρυξη δεν δύναται να τεθεί σε ισχύ μέχρι την παρέλευση ενός έτους από την ημερομηνία καταχώρισης της αποκήρυξης.

2. Κάθε Μέλος το οποίο έχει επικυρώσει την παρούσα Σύμβαση και το οποίο δεν έχει, εντός του έτους που ακολουθεί τη λήξη της δεκαετούς περιόδου που αναφέρεται στην

προηγούμενη παράγραφο, ασκήσει το προβλεπόμενο στο παρόν άρθρο δικαίωμα της αποκήρυξης, θα δεσμεύεται για μια νέα περίοδο δέκα ετών και, μετέπειτα, θα μπορεί να αποκηρύξει την παρούσα Σύμβαση εντός του πρώτου έτους κάθε νέας δεκαετούς περιόδου υπό τους όρους που προβλέπονται στο παρόν Άρθρο.

Άρθρο 10

1. Ο Γενικός Διευθυντής του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας πρέπει να γνωστοποιεί σε όλα τα Μέλη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας την καταχώριση όλων των επικυρώσεων και αποκηρύξεων που του έχουν κοινοποιηθεί από τα Μέλη της Οργάνωσης.
2. Κατά την ενημέρωση των Μελών της Οργάνωσης για την καταχώριση της δεύτερης κοινοποιούμενης επικύρωσης, ο Γενικός Διευθυντής πρέπει να επιστήσει την προσοχή των Μελών της Οργάνωσης στην ημερομηνία κατά την οποία η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ.

Άρθρο 11

Ο Γενικός Διευθυντής του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας πρέπει να κοινοποιεί στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών για σκοπούς καταχώρισης και σύμφωνα με το Άρθρο 102 του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, πλήρεις λεπτομέρειες για όλες τις επικυρώσεις και αποκηρύξεις που έχουν καταχωρηθεί.

Άρθρο 12

Σε τέτοιες περιόδους όπως μπορεί να κριθεί απαραίτητο, η Διοίκηση του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας πρέπει να παρουσιάζει στη Γενική Συνέλευση έκθεση για τη λειτουργικότητα της παρούσας Σύμβασης και πρέπει να εξετάσει, κατά πόσο επιθυμείται η εγγραφή στην ημερήσια διάταξη της Συνέλευσης του θέματος της αναθεώρησής της.

Άρθρο 13

1. Σε περίπτωση που η Συνέλευση υιοθετήσει νέα Σύμβαση που αναθεωρεί την παρούσα Σύμβαση και εφόσον η νέα Σύμβαση δεν προνοεί διαφορετικά:

α) η επικύρωση από ένα Μέλος της νέας αναθεωρητικής Σύμβασης πρέπει να συνεπάγεται αυτοδικαίως, με την επιφύλαξη των διατάξεων του προαναφερόμενου άρθρου 9, την άμεση αποκήρυξη της παρούσας Σύμβασης, εάν και όταν η νέα τροποποιητική/αναθεωρητική Σύμβαση θα έχει αρχίσει να ισχύει.

β) από την ημερομηνία κατά την οποία η νέα τροποποιητική Σύμβαση τίθεται σε ισχύ, η παρούσα Σύμβαση παύει να προσφέρεται για επικύρωση από τα Μέλη.

2. Η παρούσα Σύμβαση εξακολουθεί σε κάθε περίπτωση να παραμένει σε ισχύ, με την αναλλοίωτη αρχική της μορφή και περιεχόμενο για τα Μέλη εκείνα τα οποία την έχουν επικυρώσει και τα οποία δεν έχουν επικυρώσει την τροποποιητική/αναθεωρητική Σύμβαση.

Άρθρο 14

Η Αγγλική και Γαλλική έκδοση του κειμένου της παρούσας Σύμβασης είναι εξίσου αυθεντικές.